Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
Karlovac

Poslovni broj: Pr-125/2024-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, po sucu toga suda Vesni Gračan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Davora Horvata iz Osijeka, Mije Kišpatića 7, OIB:00543602970, zastupanog po punomoćniku Anti Pecirepu, odvjetniku iz Zagreba, po priloženoj punomoći, protiv tuženika Republike Hrvatske – Ministarstva obrane, OIB:66486182714, Zagreb, Sarajevska 7, zastupanog po nadležnom Općinskom državnom odvjetništvu, Građansko-upravni odjel, radi radnog spora – naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane 7. listopada 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Kristijana Pavlovića, odvjetničkog vježbenika u Odvjetničkom uredu Ante Pecirepa, odvjetnika iz Zagreba, te zz. tuženika Maje Dodig, savjetnice u Općinskom državnom odvjetništvu u Karlovcu, po objavi 3. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj - za Ministarstvo obrane da tužitelju Davoru Horvatu isplati neto iznos od 31,11 EUR (slovima: trideset jedan euro i jedanaest centi) zajedno sa zateznim kamatama, po kamatnoj stopi sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i Uredba 156/22) propisanoj za ostale odnose koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01.08.2015. godine koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućom:

- na iznos od 0,91 EUR od 15.05.2019. godine
- na iznos od 0,91 EUR od 15.06.2019. godine
- na iznos od 0,91 EUR od 15.07.2019. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.08.2019. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.09.2019. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.10.2019. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.11.2019. godine

- na iznos od 0,93 EUR od 15.12.2019. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.01.2020. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.02.2020. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.03.2020. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.04.2020. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.05.2020. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.06.2020. godine
- na iznos od 0,93 EUR od 15.07.2020. godine
- na iznos od 0,94 EUR od 15.08.2020. godine
- na iznos od 0,94 EUR od 15.09.2020. godine
- na iznos od 0,94 EUR od 15.10.2020. godine
- na iznos od 0,94 EUR od 15.11.2020. godine
- na iznos od 0,94 EUR od 15.12.2020. godine
- na iznos od 0,94 EUR od 15.01.2021. godine
- na iznos od 0,96 EUR od 15.02.2021. godine
- na iznos od 0,96 EUR od 15.03.2021. godine
- na iznos od 0,96 EUR od 15.04.2021. godine
- na iznos od 0,96 EUR od 15.05.2021. godine
- na iznos od 0,96 EUR od 15.06.2021. godine
- na iznos od 0,96 EUR od 15.07.2021. godine
- na iznos od 0,97 EUR od 15.08.2021. godine
- na iznos od 0,97 EUR od 15.09.2021. godine
- na iznos od 0,97 EUR od 15.10.2021. godine
- na iznos od 0,97 EUR od 15.11.2021. godine
- na iznos od 0,97 EUR od 15.12.2021. godine
- na iznos od 0,97 EUR od 15.01.2022. godine pa sve do isplate,

kao i naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 912,50 eur-a sa zakonskom zateznom kamatom po stopi iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i Uredba 156/22) po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena počev od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve u roku 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev za isplatom bruto iznosa od 31,11 EUR s pripadajućom zateznom kamatom na žiro račun punomoćnika tužitelja Ante Pecirepa odvjetnika u Zagrebu, IBAN: HR 4424020064440008323.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sve do umirovljenja 01.siječnja 2017. bio zaposlenik kod tuženika Ministarstva obrane Republike Hrvatske, Hrvatske kopnene vojske, sa sjedištem zapovjedništva u Karlovcu i ističe da mu za vrijeme rada nisu uredno plaćani dodaci na plaću, radi čega je sudskim odlukama naloženo tuženiku da mu isplati neisplaćene dodatke na plaću. Međutim, kako dalje navodi, prilikom umirovljenja i izračuna mirovinske osnovice nisu u zbroj ostvarenih plaća i obračun vrijednosnih bodova, temeljem kojeg se utvrđuje mirovinska osnovica, uvršteni iznosi dodataka na plaću iz priloženih sudskih presuda, pa je mirovinska osnovica i tako

utvrđena mirovina bila manja od one koju bi ostvario da su mu utuženi dodaci na plaću pravovremeno obračunati i uplaćeni. Nastavno dodaje da je dana 22.11.2023. godine podnio zahtjev za obnovu postupka nadležnoj službi HZMO- a radi donošenja novog rješenja o visini mirovine u kojem bi se trebali obračunati iznosi iz navedenih sudskih odluka i novih podataka o plaći. Također iznosi da mu temeljem čl. 134. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22), pripada pravo na uvećanu mirovinu tek od prvog dana idućeg mjeseca nakon donošenja rješenja u obnovljenom postupku, pa je razvidno da mu je od umirovljenja do podnošenja id. zahtjeva za obnovu postupka, odnosno do donošenja tog novog rješenja u obnovljenom postupku isplaćivan manji iznos mirovine od iznosa koji bi mu pripadao, jer dakle u ranijem obračunu mirovine nisu ušle osnovice plaće a time i mirovinske osnovice kao i iznosi utvrđeni citiranim sudskim odlukama. Stoga je zbog neuplata utuženih a potom i dosuđenih dodataka na plaću te pripadajućih poreza, prireza i doprinosa, kao i zbog nedostavljanja odgovarajućih obrazaca nadležnom HZMO-u o tome, tužitelj oštećen za navedeni iznos razlike između ostvarene visine mirovine i visine mirovine koju bi ostvario da mu je tuženik pravovremeno isplatio dugovane neto iznose te pripadajuće poreze, prireze i doprinose na takve neto iznose i da je tuženik o tome pravovremeno dostavio odgovarajuće obrasce nadležnom HZMO u nezastarnom roku unazad 5 godina, odnosno od dana 01.04.2019. godine pa do dana 01.12.2023. godine, kao prvog dana idućeg mjeseca nakon dana podnošenja zahtjeva za obnovu postupku, slijedom čega tužitelj potražuje u ovom postupku naknadu štete u vidu manje isplaćene mirovine u navedenom utuženom razdoblju. Napominje da se sukladno čl. 186.a Zakona o parničnom postupku obratio tuženiku radi mirnog rješenja spora, ali nije udovoljeno njegovu zahtjevu, pa prvenstveno predlaže donijeti rješenje kojim će se naložiti tuženiku da dostavi podatke o visini uplate neto iznosa i pripadajućih poreza, doprinosa i prireza po naprijed navedenim sudskim odlukama, kao i izračun mjesečnih neto razlika mirovine kako već pobliže navodi u tužbi, te da se potom nakon provedenog postupka donese presuda kojom će mu se dosuditi neisplaćena razlika mirovine. Naime, u tužbi predlaže naložiti tuženiku da mu isplati neutvrđeni neto iznos prema pribavljenim podacima zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima parničnog postupka također sa zakonskom zateznom kamatom.

2. U odgovoru na tužbu tuženik smatra osnovanom osnovu tužbenog zahtjeva za razdoblje od 16. travnja 2021. do 22. studenoga 2023. po osnovi dosuđene razlike plaće po presudi Općinskog suda u Karlovcu br. Pr-376/2016-44 od 16. studenoga 2021., s time da napominje kako će se o visini zahtjeva moći očitovati tek nakon što tužitelj ispravi i dopuni tužbu tako da precizira visinu zahtjeva za to razdoblje, te nakon što zaprimi izračun razlike mirovine od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje. U nastavku prvenstveno ističe prigovor zastare za potraživanje tužitelja imajući u vidu, kako navodi, datum kada je presuda Općinskog suda u Karlovcu broj P-32/11 od 4. lipnja 2013. postala pravomoćna i ovršna, nadalje datum kada je Porezna uprava izvršila obračun poreza, prireza i doprinosa po predmetnoj presudi (29. travnja 2014.), te kada je tužitelj izravnom naplatom pred Financijskom agencijom izvršio naplatu iznosa dosuđenog presudom (5. lipnja 2014.), kao i činjenicu da se predmetnom tužbom potražuje isplata mirovine koja dospijeva mjesečno. Id. prigovor ističe pozivom na članak 230. stavka 1. ZOO-a, prema kojem kako dalje navodi, tražbina takve naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, a stavkom 2. istog članka propisano je da takva tražbina u svakom slučaju zastarijeva za pet

godina otkad je šteta nastala. Naime, obrazlaže da pravo iz kojega proistječu povremene tražbine zastarijeva za pet godina računajući od dospjelosti najstarije neispunjene tražbine, sukladno članku 227. stavku 1. ZOO-a, dok prema stavku 2. tog članka kad zastari pravo iz kojega proistječu povremene tražbine, vjerovnik gubi pravo ne samo da zahtijeva buduća povremena davanja nego i povremena davanja koja su dospjela prije te zastare. U prilog navedene primjene prava poziva se na tumačenje iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-110/2007-2 od 12. ožujka 2008. i također navodi kako sukladno članku 139. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 46/23. i 64/23. – dalje u tekstu: ZR) potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina, ako tim ili drugim zakonom nije drugačije određeno. U nastavku doslovno obrazlaže: (CITAT)

"Na temelju članka 111. ZR ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Budući da je drugim zakonom i to ZOO-om drugačije određena zastara u slučaju potraživanja naknade štete, u slučaju naknade štete proizašle iz radnog odnosa primjenjuju se odredbe ZOO-a, a prema članku 230. stavku 1. i 2. ZOO-a tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. U svakom slučaju ta tražbina zastarijeva za pet godina otkad je šteta nastala.
U konkretnom slučaju tužiteljevo saznanje za štetu poklapa se s isplatom mirovine, odnosno donošenjem presude, time da je znao da je tuženik kao poslodavac obveznik obračuna doprinosa i prema tome pretpostavljeni štetnik.
Rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Osijeku, klasa: 140-02/17-01/03421770030, urbroj: 341-12-05/3-17-0032679 od 20. ožujka 2017., podnositelju je određena starosna mirovina u iznosu 2.960,14 kn mjesečno počevši od 1. siječnja 2017.
Tužitelj je 22. studenoga 2023. podnio zahtjev za obnovu postupka utvrđenja starosne mirovine Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Područnoj službi u Osijeku, na temelju presude suda (iz zahtjeva se ne vidi na temelju koje presude suda), a u povodu zahtjeva nije donesena odluka.
Stoga je neosnovano potraživanje štete za posljednjih pet godina kako to tužitelj potražuje, jer bi obzirom na odredbu članka 230. stavka 1. ZOO-a zastara nastupila nakon tri godine.
Upravo je takvo pravno shvaćanje zauzeto Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi broj Rev-748/2022-2 od 7. lipnja 2023.
Prema članku 134. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18., 62/18., 115/18., 102/19., 84/21., 119/22.) ako se nakon donošenja rješenja protiv kojega nema redovitoga pravnog lijeka u upravnom postupku sazna za nove činjenice ili se nađe, odnosno stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi sami ili u vezi s već izvedenim ili upotrijebljenim dokazima mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem postupku, može se iznimno od uvjeta i rokova iz Zakona o općem upravnom postupku obnoviti postupak iz mirovinskog osiguranja. Postupak će se obnoviti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti.
Tužitelj je zahtjev sukladno citiranoj odredbi podnio Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje tek 22. studenoga 2023., a o kojem zahtjevu nije donesena odluka.
Presuda Općinskog suda u Karlovcu broj P-32/11 od 4. lipnja 2013. postala je pravomoćna 19. veljače 2014. Tužitelj je od Porezne uprave 29. travnja 2014. zaprimio obračun poreza, prireza i doprinosa te se tužitelj po njoj naplatio 5. lipnja

2014., dakle, tada su po toj presudi uplaćeni doprinosi za mirovinsko osiguranje. Također, nije postojala obveza tuženika da tu presudu dostavi Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, već je to mogao učiniti sam tužitelj i time odmah spriječiti nastanak utužene štete, dakle da mu ne nastane šteta od 2019. godine pa nadalje. On je to učinio tek 22. studenoga 2023., čime je i sam doprinio nastanku štete.
Dakle, najkasnije u trenutku kada je od Porezne uprave tužitelj zaprimio obračun doprinosa za mirovinsko osiguranje, tužitelj ima saznanje koliko mu tuženik kao poslodavac nije pravovremeno obračunao i isplatio doprinosa što mu je utjecalo na visinu mirovine pa mu se od toga dana računa zastara prava potraživati naknadu štete od poslodavca. Stoga je do dana podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora 9. travnja 2024., odnosno tužbe 15. srpnja 2024. svakako protekao zastarni rok od tri godine (protekao je najkasnije 29. travnja 2017.).
Uostalom, tužitelj nije dokazao da uplaćeni doprinosi po pravomoćnoj presudi nisu uzeti u obzir prilikom obračuna mirovine rješenjem od 20. ožujka 2017., budući da je naplata doprinosa izvršena tri godine prije odlaska tužitelja u mirovinu.
Dokaz: pregled i čitanje rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, presudu Općinskog suda u Karlovcu, zahtjev za izravnu naplatu uz dokumentaciju Porezne uprave, dokumentaciju tuženika uz izvješće o naplati.
Presudom Općinskog suda u Karlovcu br. Pr-376/2016-44 od 16. studenoga 2021., pravomoćne 25. studenoga 2021. pod točkom IX. izreke, naloženo je tuženiku da tužitelju isplati razliku naknade plaće u bruto iznosu 1.047,45 kn uz zatezne kamate za razdoblje od 16. veljače 2012. do 16. kolovoza 2013. i pod točkom X. izreke na ime obračunatih dospjelih zateznih kamata iznos od 313,98 kn.
Dokaz: čitanje presude Općinskog suda u Karlovcu.
S obzirom da prilikom donošenja rješenja kojim je tužitelju određena starosna mirovina, nije uzeta u obzir navedena pravomoćna presuda s dosuđenim dodacima na plaću za vrijeme radnog odnosa tužitelja i to za razdoblje od 2012. do 2013. godine, koje ulaze u 10 najpovoljnijih godina, to postoji mogućnost da je tužitelju utvrđena mirovina manja od one koju bi ostvario da su mu dosuđeni dodaci na plaću, pravovremeno obračunati i uplaćeni. Tužitelj je naveo da je iz tog razloga podnio Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje zahtjev za obnovu postupka, o kojem zahtjevu nije odlučeno."

2.1. Slijedom navedenog tuženik opetuje kako smatra osnovanom osnovu tužbenog zahtjeva za razdoblje od 16. travnja 2021. do 22. studenoga 2023. na osnovu dosuđene razlike plaće po presudi Općinskog suda u Karlovcu br. Pr-376/2016-44 od 16. studenoga 2021., ali će se dakle o visini zahtjeva moći očitovati kako je naprijed naveo "tek nakon što tužitelj ispravi i dopuni tužbu tako da precizira visinu zahtjeva za to razdoblje i nakon što … zaprimi izračun razlike mirovine od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje." Tuženik ujedno izjavljuje da se protivi prijedlogu tužitelja za donošenje rješenja kojim bi se njemu (tuženiku) naložilo da dostavi podatke o visini uplate neto iznosa i pripadajućih poreza, doprinosa i prireza po predmetnim sudskim odlukama, budući je kako navodi "tužitelj tražbinu po osnovi razlike plaće za godišnji odmor po pravomoćnoj presudi od 4. lipnja 2013. naplatio u izravnoj naplati i od Financijske agencije zaprimio izvješće o naplati, a od Porezne uprave potvrdu i obračun doprinosa. Isto tako tuženik je 16. i 17. ožujka 2023. dobrovoljno isplatio tužitelju dosuđenu razliku plaće po pravomoćnoj presudi od 16. studenoga 2021. te je o tome dostavio izvješće i obračun poreza, prireza i doprinosa tužitelju uz dopis od 20. ožujka 2023.", pa dakle tužitelj ima točne i cjelovite podatke o predmetnim isplatama plaće te je po tuženiku u obvezi dokazati na temelju kojih

podataka postavlja tužbeni zahtjev. Tuženik se isto tako protivi dostavi izračuna mjesečnih neto razlika mirovine prema prijedlogu tužitelja, navodeći da "izračun mirovine nije u nadležnosti Ministarstva obrane niti ono raspolaže podacima o mirovinama svojih ranijih zaposlenika". Upućuje da izračun može dati jedino nadležni Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, kako nastavno navodi, te obzirom na sve navedeno ustraje kod prijedloga da se tužitelja pozove na ispravak i dopunu tužbe te tužbenog zahtjeva tako da tužitelj "precizira tražbinu po visini i tijeku zateznih kamata". Ukoliko pak ne postupi tako predlaže odbaciti tužbu tužitelja odnosno utvrditi da je tužba povučena. U slučaju da tužitelj ispravi i dopuni tužbu, predlaže istu dostaviti njemu (tuženiku) na očitovanje, te opreza radi predlaže odbiti tužbeni zahtjevi i naložiti tužitelju da mu naknadi trošak parničnog postupka uz pripadajuću zateznu kamatu.

3. Radi utvrđenja činjenica i pravilne ocjene činjeničnog stanja sud je izvršio uvid u zahtjev za mirno rješenje spora na listu 4-5 spisa, u Zahvalnicu tužitelju povodom prestanka rada i odlaska u mirovinu, u rješenje HZMO-a od 20.03.2017., u presudu Općinskog suda u Karlovcu posl.br. P-32/11 od 04.05.2013., u presudu Općinskog suda u Karlovcu posl.br. Pr-376/16-44 od 16.11.2021. g., u Općinskog suda u Karlovcu posl.br.: P-1547/13-19 od 15.12.2015. g., u rješenje Županijskog suda u Zagrebu posl.br. Gž R-3624/21-2 od 28.06. 2022. g., u Potvrdu o zaprimljenim dokumentima na listu 31 spisa, u podnesak tužitelja kojim dokazuje uplatu predujma na listu 217-218 spisa, u podnesak vještaka na listu 225 i 255-257 spisa, te u podnesak Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Osijeku od 02.04.2026. s rješenjima i dr. prilozima u privitku. Pored toga sud je pročitao odgovor na tužbu tuženika s odlukama Općinskog suda u Karlovcu br. Pr-376/16-44 i P-32/11, zahtjevom za izravnu naplatu i drugim prilozima u privitku, podnesak tužitelja od 04.10.2024. s prilozima u privitku, kao i njegove podneske od 04.11. 2024., 20.11.2024. s prilogom i 25.11. 2024. g., podnesak tuženika od 28.11.2024. s odlukama iz sudske prakse u privitku, podnesak HZMO-a od 03.03.2025. i 06.10. 2025.g., podnesak tužitelja od 10.03.2025.g., 22.12.2025., 16.03.2026. i 13.04.2026., podnesak tuženika od 11.04.2025. Nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka D&S d.o.o. za knjigovodstvena, računovodstvena i financijska vještačenja od 20.04.2026., podnesak tužitelja od 01.06.2026. i 11.06.2026., podnesak tuženika od 26.08.2026. i podnesak tužitelja od 11. 9. 2026. s Troškovnikom u privitku.

4. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi štetu u visini razlike mirovine koja mu je isplaćena i mirovine koju bi ostvario da je u mirovinsku osnovicu uračunato dosuđeno potraživanje iz priloženih sudskih odluka, a napose iz presude donesene u predmetu ovoga suda broj Pr-376/16, kako se pokazalo do kraja postupka. Naime, tužitelj je pridonio i presudu ovog suda donesenu u predmetu broj P-32/11, ali se u nalazu vještaka posebno ne upućuje na id. odluku koja je donesena i po kojoj je isplata izvršena već u vremenu prije nego je tužitelj umirovljen. Tužitelj je, kako je naveo u tužbi, umirovljen 1. siječnja 2017. dok je presuda br. P-32/11 donesena 04.lipnja 2013. godine, te je postala pravomoćna i ovršna početkom 2014.godine pa proizlazi da je već ranije mogla biti uračunata u mirovinsku osnovicu. Daljnja presuda br. Pr-376/16 donesena je nakon što je tužitelj već stupio u mirovinu, t.j. ista je odluka donesena dana 16. studenog 2021. te je naknadno još donesena drugostupanjska odluka kojom je tužitelju iz ovog postupka uz druge tužitelje iz tog postupka dosuđen još daljnji trošak postupka, uz onaj dosuđen u prvostupanjskoj

odluci. Tužitelj svakako tvrdi da mu u ostvarenu mirovinsku osnovicu nisu uračunata sva primanja koja su trebala biti uračunata u mirovinsku osnovicu, da je poslodavac uredno ispunjavao svoje zakonske obveze i isplaćivao mu ostvarene plaće, uplate poreza, prireza i doprinosa, sve kako je već navedeno u tužbi, te da je pravovremeno izvršio prijave novih podataka o plaći tužitelja nadležnoj službi HZMO-a. Stoga je predlagao u mirovinsku osnovicu uračunati sve ostvarene naknade odnosno primanja plaće, pa i ona ostvarena po navedenim sudskim odlukama.

5. Tužitelj je uz tužbu priložio presudu u predmetu ovog suda br. P-32/11 od 04.lipnja 2013., kojom su mu priznati i dosuđeni neisplaćeni dodaci na plaću u ukupnom bruto iznosu od 112.077,01 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na svaki pojedini mjesečni iznos neisplaćene razlike plaće, kako je već navedeno u priloženoj odluci na listu 9-13 ovoga spisa. Navedena presuda postala je pravomoćna dana 19. veljače 2014. a ovršna 19.ožujka 2014., dok je presudom Općinskog suda u Karlovcu broj Pr-376/16-44 od 16. studenog 2021. tužitelju na ime razlike naknade plaće za godišnji odmor dosuđen iznos od 313,98 kn, također sa zakonskom zateznom kamatom. U tom postupku je tužitelju dakle zajedno s drugim aktivno legitimiranim strankama iz tog postupka dosuđen još daljnji iznos troška postupka od 234,37 kn po drugostupanjskoj odluci Županijskog suda u Zagrebu br. Gž R-3624/21-2 od 28.lipnja 2022., zajedno sa zakonskom zateznom kamatom. Tužitelj je smatrao da mu navedeni iznosi glavnog potraživanja nisu uračunati u mirovinsku osnovicu i da je za to odgovoran poslodavac, koji je trebao pravovremeno postupiti i pravilno mu isplatiti svu ostvarenu razliku plaće. No, to se evidentno nije dogodilo pa tužitelj sada u ovom postupku potražuje dosudu naknade štete kako već potražuje u postupku.

6. Tijekom postupka dodatno su pribavljeni podaci od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Osijeku, a tužitelj je nakon provedenog financijsko knjigovodstvenog vještačenja po vještaku D&S d.o.o. precizirao tužbeni zahtjev na način kako se očitovao u podnesku od 1. lipnja 2026. Potraživao je od tuženika da mu na ime neisplaćene razlike mirovine prema izračunu vještaka isplati ukupni iznos od 31,11 eur sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedini mjesečni iznos razlike mirovine, uz troškove parničnog postupka i zakonsku zateznu kamatu na troškove postupka. Isto potraživanje dosuđeno je kao osnovano i donesena je odluka kao u točki I. izreke, a obzirom na propise kako slijedi.

7. Tužitelju naime prema članak 139. st 3. Zakona o mirovinskom osiguranju, NN 157/13, 151/14, 33/15, 93/15,120/16, 18/18, Odluka Ustavnog suda RH 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22, ranije čl. 121. st. 2, pripada pravo na uvećanu mirovinu tek od prvog dana idućeg mjeseca nakon donošenja rješenja u obnovljenom postupku, a za utuženi period osnovanost potraživanja proizlazi iz odredbe članka 111. st. 2 Zakona o radu, NN 149/09, 61/11, 82/12, 73/13, i Zakona o radu NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23, koji je važio u utuženom vremenu te se primjenjuje u predmetnom slučaju (ranije čl. 103. st. 1), prema kojem je poslodavac dužan naknaditi radniku štetu po općim propisima obveznog prava, ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom. U stavku 2. id. članka propisano je i pravo radnika na naknadu štete koju mu uzrokuje poslodavac povredom njegovih prava iz radnog odnosa, pa i neuračunavanjem dodataka na plaću odnosno ostvarenih primanja po kojima bi mirovinska osnovica bila veća da su takvi dodaci uračunati. Za to odgovara poslodavac u postupku pred sudom i takva šteta ide na teret poslodavca. Naime,

neuračunavanje i nepravilna isplata svih ostvarenih primanja koja su tužitelju kasnije priznata pravomoćnom presudom predstavljaju propust tuženika i svakako idu na teret tuženika, pa kako tuženik nije pravovremeno obračunao takve razlike plaće nisu ušli u mirovinsku osnovicu tužitelja, utvrđuje se odgovornost tuženika za navedeni propust. Stoga se utvrđuje opravdanim priznati tužitelju zatraženo potraživanje kao u izreci presude.

8. Također valja napomenuti kako je Zakonom o mirovinskom osiguranju propisano da su obveznici obračunavanja i plaćanja doprinosa dužni Zavodu (za mirovinsko osiguranje) dostaviti podatke propisane id. Zakonom i općim aktom Zavoda, na propisanim prijavama, kao što su dužni dostaviti podatke o početku osiguranja, prestanku osiguranja i promjenama tijekom osiguranja t.j. uopće promjeni podataka u vođenju matične evidencije, i to u roku 8 dana od dana početka zaposlenja ili osiguranja, odnosno od pravomoćnosti rješenja o svojstvu osiguranika i osnovici osiguranja, također od dana prestanka zaposlenja ili osiguranja, odnosno od dana promjena tijekom osiguranja.

9. Prema provedenim dokazima proizlazi da je tužitelju nastala šteta zbog manje primljenih iznosa mirovine u utuženom razdoblju od 01. travnja 2019. do 01. prosinca 2023.godine, a kako je istu štetu uzrokovao tuženik povredom tužiteljevih prava iz radnog odnosa, tužitelju je slijedom obrazloženog priznato potraživanje iz tužbe i preciziranog tužbenog zahtjeva. Sukladno je pravo izraženo i u odlukama iz sudske prakse počev od odluke Vrhovnog suda RH br. Revr-223/14-2 od 5.listopada 2016.godine pa nadalje.

10. To sve obzirom se ne nalazi opravdanim izneseni prigovor zastare od strane tuženika, a to iz razloga koje navodi i tužitelj u podnesku od 04.listopada 2024. kojim se očitovao na navode tuženika iz odgovora na tužbu. Naime, tužitelj je za nastalu štetu mogao saznati tek primitkom rješenja koje je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje donio na osnovu njegovog prijedloga u obnovljenom postupku, koji je proveden po pravomoćno donesenoj i predloženoj presudi, napose se u nalazu vještaka navodi presuda Općinskog suda u Karlovcu br. P-376/16 od 16. studenog 2021. Spomenuta odluka pridonesena je i prileži uz tužbu na listu 14 – 24 spisa, a sukladno vještak utvrđuje razliku temeljem Rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Osijeku. Neosporno proizlazi da je u vremenu do konačnog uračunavanja svih ostvarenih naknada plaće tužitelj primao manju mirovinu odnosno mirovinu u manjem iznosu, u odnosu na onu koju bi primio da su mu bili uračunati svi dodaci i ostvarena primanja, pa mu je dakle najzad dosuđena zatražena naknada štete kao u tužbenom zahtjevu i donesena je kako je naprijed navedeno odluka kao u točki I. izreke presude. Tužitelju naime prema članku 139 st. 3 (ranije čl. 121. st.2) Zakona o mirovinskom osiguranju pripada pravo na uvećanu mirovinu od prvog dana idućeg mjeseca nakon donošenja rješenja u obnovljenom postupku, te je tužitelj takav zahtjev za obnovom postupka mogao postaviti tek nakon dosude neisplaćene razlike plaće, pa nije utvrđeno da bi nastupila zastara za potraživanje tužitelja. Dakle, tuženik je prema Zakonu o mirovinskom osiguranju bio u obvezi dostavljati podatke propisane id. Zakonom i općim aktom Zavoda, na propisanim prijavama, sve kako je već navedeno u članku 101. st.1 točka 2. id. Zakona o mirovinskom osiguranju, a nedostavljanjem podataka i neuračunavanjem dodataka svakako je nastao propust poslodavca i šteta tužitelju zbog neisplate razlike plaće, koja onda nije mogla biti uračunata u mirovinsku osnovicu, a kako ista

razlika nije ušla u mirovinsku osnovicu utvrđena je odgovornost tuženika, pa je tužitelju obzirom na pretrpljenu štetu priznato potraživanje kao u izreci ove presude.

11. Primjenom materijalnog prava odbijen je međutim zahtjev tužitelja kao u točki II. tužbenog zahtjeva za isplatom glavnice s pripadajućim kamatama na žiro račun punomoćnika tužitelja Ante Pecirepa, odvjetnika u Zagrebu. To iz razloga jer je čl. 433.a st. 1. ZPP-a određeno da radnik kad utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, dužan ih je utužiti u tom iznosu. Ako utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa, ne navodeći da zahtijeva bruto iznos, smatra se da je utužio bruto iznos, te da će po st. 2 primjerak pravomoćne presude kojom je odlučio o zahtjevu radnika iz st. 1. ovoga članka sud dostaviti Poreznoj upravi. Kako je u konkretnom slučaju riječ o sporu za isplatu razlike plaće, to je riječ o dohotku po osnovi nesamostalnog rada u bruto iznosu. Prema čl. 2. st. 1 Zakona o porezu na dohodak, Narodne novine broj 115/16., 106/18., 121/19. i 32/20., u daljnjem tekstu: ZPD, porezni obveznik je fizička osoba koja ostvaruje dohodak, a prema odredbi čl. 86. istog Zakona tijela državne uprave i pravosudna tijela i druga državna tijela, tijela i službe jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, zavodi, neprofitne organizacije, poduzetnici - pravne i fizičke osobe, obavljaju isplate primitaka koji se smatraju dohotkom obveznicima poreza na dohodak te isplate primitaka koji se ne smatraju dohotkom, odnosno na koje se ne plaća porez na dohodak fizičkim osobama na njihov žiro račun kod banke, a iznimno na njihov tekući račun sukladno posebnim propisima te u gotovom novcu na propisan način, s tim da ministar financija pravilnikom propisuje isplate primitaka koje se mogu izvršiti na tekući račun, odnosno u gotovom novcu. Pravilnik o porezu na dohodak, Narodne novine broj 10/17., 128/17., 106/18., 1/19., 80/19., 1/20. i 74/20., u daljnjem tekstu: Pravilnik o porezu, u čl. 92. razrađuje citiranu odredbu čl. 86. ZPD-a te određuje da u skladu s čl. 86. ZPD-s tijela državne uprave i sudbene vlasti te druga državna tijela i službe jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, zavodi, neprofitne organizacije, poduzetnici - pravne i fizičke osobe obavljaju isplate primitaka fizičkim osobama, na njihov žiro račun kod banke odnosno nerezidentnima na njihov račun; iznimno od st. 1. ovoga članka navedena tijela, organizacije odnosno osobe mogu obveznicima poreza na dohodak, odnosno fizičkim osobama isplatiti na njihov tekući račun kod banke primitke, među ostalim, po osnovi nesamostalnog rada iz čl. 21. Zakona. Ugovor pak koji je protivan prisilnim propisima ništetan je sukladno odredbi čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, Narodne novine broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18., pa iako opseg punomoći (koja je ugovor o nalogu) određuje stranka (a tužitelj je ovlastio punomoćnika da primi novac i da o tome izda potvrdu), isti ne može biti protivan imperativnom propisu. Stoga imajući u vidu kogentnu narav odredbe čl. 86. ZPD-a i čl. 433. a ZPP-a, proizlazi da nije moguće isplatu razlike plaće izvršiti na žiro račun punomoćnika tužitelja već isključivo na račun tužitelja, pa je odnesena odluka kao u točki II. izreke ove presude.

12. Tužitelju je obzirom na uspjeh u postupku dosuđen trošak postupka sukladno Troškovniku priloženom uz posljednji podnesak kojim se očitovao na navode tuženika po izradi nalaza. Kao opravdan tužitelj je priznat trošak za sastav tužbe, zahtjeva za mirno rješenje spora, za sastav podneska od 04.10.2024., 01.06.2026. i 11.09.2026.g., te za zastupanje na ročištu od 12.02. 2025. i 07.10.2026. sve u iznosu od po 25 bodova (50,00 eur) odnosno računajući pdv. u iznosu od 62,50 eura. Za sastav podnesaka od 22.12.2025. i 13.04.2026. priznat je 50%-ni iznos naknade od 31,25 eur, u smislu Tbr 8 t 3 jer je istim samo predlagao

provesti vještačenje u okolnostima u kojima nadležni HZMO unatoč pozivima nije dostavljao traženi izračun predmetnog potraživanja. Uz to mu je za podnesak od 20.11.2024. i 29.08.2025. priznat 25%-tni iznos naknade koju je potraživao za obavijest kao u prvom podnesku i dokaz o plaćenom predujmu kao u drugom podnesku, dok mu nije priznat trošak jedino za podnesak od 10.03.2025. jer isti nije bio potreban. Navedenom trošku pridodan je još trošak za vještačenje u iznosu od 350,00 eura, pa je sveukupno tužitelju priznat trošak u iznosu od 912,50 eura, kao u dijelu točke I. izreke i s kamatom kako je to navedeno u dijelu točke I. izreke.

U Karlovcu 03. studenog 2026.

Sudac
Vesna Gračan

Dokument je elektronički potpisan:
Vesna Gračan
Vrijeme potpisivanja:
03-11-2026
13:09:17

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3035353431323536393638
OU=Signature
S=Gračan
G=Vesna
CN=Vesna Gračan

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu pismeno u tri primjerka, putem ovoga suda.

Dna:
1. Tužitelju po pun. Anti Pecirepu, odvjetniku iz Zagreba.
2. Tuženiku po punom. ODO u Karlovcu na br. P-DO-97/2024.

Broj zapisa: **9-3088f-95000**

Kontrolni broj: **0ba81-a1166-6544a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Vesna Gračan, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.